

Titlu original (ENG.): Total Attraction

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
MORGAN, MARY

Întâlnire furtunoasă / Mary Morgan
Traducător: Ileana Dinu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-301-2

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „EL și EA“

MARY MORGAN

Întâlnire furtunoasă

Traducerea și adaptarea în limba română de:
ILEANA DINU

Editura și Tipografia
ALCRIS

Ultimele apariții ale colecției
"EL și EA"

1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeița cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rânilor trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului
1083	Deborah York	-O viață împlinită
1084	Norma Daniels	-Prețul datoriei
1085	Janice Maynard	-Între două femei

Capitolul 1

Julia Ward îl privi uimită pe francezul înalt, brunet, bine clădit de a cărui prezență impunătoare se simțea dominată. El o întrebă cine este și când ea confirmă că este persoana pe care o căuta, se prezintă: Guy Guerard. Trecând pe lângă ea fără a aștepta să fie invitat, intră în garsoniera ei, cercetă cu un aer disprețuitor încăperea, apoi îi ceru privind-o încruntat:

– Închide ușa *mademoiselle*.

Tonul era atât de autoritar, încât Julia nu ezită să se supună, roșind violent din cauza ținutei în care fusese surprinsă.

Știa cine este Guy Guerard, chiar dacă îl vedea pentru prima oară. Cu vreo treizeci de ani în urmă, sora mamei ei se căsătorise cu un bărbat văduv, care avea un fiu de șapte ani. Era evident că acum îl avea în față pe fiul bărbatului. Christine Ward, mama ei franțuzoaică, se căsătorise cu un

englez și fusese dezmoștenită de familie. Ea îi vorbise adesea despre Camargue, regiunea din delta Ronului, renumită pentru creșterea cailor și a taurilor.

Yves Guerard era mort acum, ca și părinții ei.

Elegantul Guy Guerard, cu engleza sa fără cusur, părea mai degrabă un orășean sofisticat, nicidecum un fermier din Camargue. În timp ce-i privea chipul cu trăsături puternice, Julia se întreba care era motivul apariției lui. Regreta acum că nu răspunse ultimei scrisori a mătușii ei.

Ca și cum îi ghicise gândurile. Guy Guerard o întrebă:

– Ți-a scris Mavis. De ce nu i-ai răspuns?

– Nu m-am simțit pea bine.

Privirea lui rece cercetă obrajii ei palizi. Nu părea convins de explicația ei.

– M-ai fi scutit de un drum. Puteai să-ți dai seama că Mavis o să-și facă tot felul de gânduri. A fost foarte afectată când ți-ai pierdut părinții și nu mai e Tânără, *mademoiselle!* Julia roși. Bărbatul nu făcea decât să repete ce-i scrisese mătușa, dar ea preciză că avusese o gripă foarte severă, că simpla coborâre din pat ceruse un efort care o secătuise de puteri. Chiar dacă se vindecase, n-avea încă putere să facă vreun efort.

Julia simțea impactul vitalității lui, întrebându-se dacă el știuse vreodată cum este să te simți lipsit de puteri.

– Îmi pare rău, murmură ea, conștientă că era inutil să încerce să-l facă să înțeleagă.

Voceea lui deveni și mai autoritară.

ÎNTÂLNIRE FURTUNOASĂ

– Mavis îl-a cerut să te întorci în Franța, să locuiești la noi. Julia îl privi cu suspiciune.

– A fost un gest foarte amabil.

– Așa este, confirmă el. *Mademoiselle*, fă-ți bagajele, vei merge cu mine.

Julia îl privi uimită. Simți deodată nevoia să se așeze. Era dezamăgită, deoarece doar cu o zi în urmă avusese impresia că se simte mai bine.

– Nu pot, *monsieur*, protestă ea. Chiar dacă aș accepta invitația mătușii, nu pot să plec imediat. Am lucruri de pus la punct.

– Nu, sigur că nu, se declară el de acord. Îți las o oră, *mademoiselle*.

Julia tresări. Simțind că nu mai are aer, continuă să privească chipul lui ferm, cu buzele strânse. Din modul cum respingea orice protest, era clar că nu va ceda, că nu avea intenția să-o asculte. Era un bărbat hotărât, care venise să rezolve o problemă fără să-și piardă vremea cu ezitările ei.

– Te rog să fii rezonabil, *monsieur*. Dacă doresc să merg în Franța, vreau să decid singură. Nu e cazul să-ți faci probleme din cauza mea. Am mai călătorit singură.

– Presupun că doar însoțită de părinți.

– Nu, protestă ea. Eram cu ei doar în vacanțele școlare; când erau în străinătate, călătoream singură.

– *Mon Dieu!* murmură el, ca și cum considera că era ceva condamnabil. De acum înainte, dacă vrei să călătorescă

undeva, va trebui să mă consultă!

Privindu-l lung, Julia înțeleseră că fusese de acord cu invitația lansată de mătușa Mavis, că nimeni de pe domeniul lui nu făcea un pas fără să-l consulte. În pofida modului civilizat în care se prezenta, acest bărbat putea fi un zbir. Instinctul o avertiza că dacă mergea cu el, nu mai avea cum să scape.

– Se pare că părinții tăi au greșit în multe pivințe, continuă el, dar din fericire nu este prea târziu. N-ai împlinit încă douăzeci de ani. Odată ce vei trăi în casa mea, voi face tot posibilul să îndrept situată.

– Ce ai spus, *monsieur*?

El o privi încruntat.

– M-ai auzit, *mademoiselle*. În Franță, vei relua educația. Ea nu înțelegea prea bine ce spunea, dar nu-i plăcea. Cu siguranță, n-o făcea mai dornică să-l însoțească.

– Nu vreau să locuiesc în casa dumitale, *monsieur*, răspunse cu un aer sfidător, nu mă poți forța.

– Dar nu poți continua să trăiești aici. Londra nu este un loc potrivit pentru o Tânără care locuiește singură în această cameră mizeră, fără o slujbă, fără bani.

– De unde știi toate astea, *monsieur*? se enervă ea.

– Am avut grija să fii supravegheată atent.

– Nu e posibil! se revoltă ea.

El schiță un zâmbet.

– Orice este posibil. Aș aprecia, *mademoiselle*, dacă n-ai mai discuta în contradictoriu cu mine și ai face cum îți-am spus. Vreau să știi că mătușa ta este foarte îngrijorată. Am

ÎNTÂLNIRE FURTUNOASĂ

9

venit aici ca să te duc la ea, dar a trebuit să mă asigur mai întâi că nu există niciun impediment care să se adauge la îngrijorarea ei.

– Nu mă poți forța să plec, repetă ea cu obstinență.

– Proprietăreasa ta m-a informat că ești în urmă cu plata chiriei, o informă el.

Julia nu-si văzuse proprietăreasa de două săptămâni.

Doamna Lund sunase la ușă, dar se simțise prea rău ca să-i răspundă; dar nu-i va spune totuși lui Guy Guerard.

– Nu era nevoie să discuți cu ea despre mine!

– Faci parte din familia mea, Julia, replică el iritat.

– Nu suntem din aceeași familie! repetă ea. Nu există o legătură de sânge între tine și mătușa mea. Mavis este mama ta vitregă.

– Chiar dacă n-a fost mama mea, Mavis a fost soția tatălui meu, ceea ce nu mă exonerează de obligații. Mai ales față de tine.

După o scurtă pauză, bărbatul continuă:

– Dacă ești supusă, în Franță primești o dotă substanțială care-ti permite să faci o căsătorie avantajoasă.

Julie îl privi uimită.

– O dotă? Adică o zestre?

– Exact. Fără ea, n-ai cum să faci o căsătorie bună.

– Presupun, murmură Julia, că îmi vei găsi și un soț?

– Firește.

Julia era uluită, dar deși își dădea seama că n-ar trebui să continue, dar simțea că nu poate lăsa chestiunea

nelămurită.

- Ce s-ar întâmpla dacă n-aș accepta să mă căsătoresc? El o privi cu superioritate.
  - Toate femeile vor s-o facă. Iar pe tine, *mademoiselle*, nu intenționez să te țin toată viața. Dacă vei pune puțină carne pe tine și capeți culoare în obrajii, o să devii irezistibilă!
  - „Dar nu pentru tine”, își spuse ea. Dar când privirile lor se întâlniră, avu sentimentul că Guy începea abia acum s-o vadă ca femeie. Ochii lui negri reușiră să facă ceva ce nu și-ar fi imaginat posibil, s-o facă să se înfioare. Din această cauză deveni brusc confuză, mai ales când se auzi spunând:
  - N-am niciun fel de experiență.
  - Sper că nu vrei să suplinesc eu această lipsă! râse el. Ea roși până în vârful urechilor, observând că bărbatul se amuza.
  - Presupun că în calitate de văr te simți liber să spui ce crezi.
  - Nu-ți sunt văr, *mademoiselle*.
- Julia se încruntă.
- Am crezut că te consideri vărul meu, mai ales că ești atât de interesat de bunăstarea mea.
  - Julia! exclamă el enervat. Fac asta de dragul mătușii tale. Acum, te rog să ai amabilitatea să împachetezi repede, sau vrei s-o fac eu?
  - Brusc, Julia cedă. Sincer vorbind, nu avea energia necesară să i se opună. Acel prim impuls de energie începuse să dispară, lăsând-o pradă lacrimilor. O vizită în Franța poate

ÎNTÂLNIRE FURTUNOASĂ

i-ar face bine, știind că ei ar fi vrut să se ducă.

***

Nu-și amintea cum leșinase în holul hotelului unde se cazaseră, dar când își reveni după câțiva timp, era întinsă pe pat.

Privind nedumerită în jur, îl văzu pe Guy aplecat asupra ei, cu un pahar în mâna.

– Bea asta, îi ordonă el ducându-i paharul cu coniac la gură.

Julia închise ochii, apoi îi deschise din nou pentru a se asigura că nu visează. Bărbatul era încă acolo. Încercă să se ridice, dar constată uimită că umerii ei erau goi.

– Unde-mi sunt hainele? întrebă ea, ridicând cearșaful până la bărbie.

– Nu te teme, nu le-am amanetat, răspunse el tăios, sunt acolo.

Privirea ei se îndreptă spre scaunul din apropiere, unde își văzu fusta și bluza.

– Cine m-a dezbrăcat?

– Eu, răspunse el. Ce-ai fi vrut să fac?

Pulsul ei se acceleră la gândul că o atinsese.

– Nu știi, șopti ea.

– Doar nu crezi că am vrut să profit de tine, Julia.

– Nu, nu cred.

Plecă ochii, jenată. De câte ori nu-i repetase tatăl ei că francezii sunt afemeiați. Nu luase seama la vorbele lui, dar se pare că lăsaseră o impresie mai puternică decât își imaginase.

– Îmi pare rău, murmură ea, observând că Guy aștepta scuze.

– Ar fi trebuit să-mi spui cât de bolnavă ai fost, Julia.

– Cum ai ghicit?

– Nu sunt atât de orb încât să nu observ că ești nefiresc de slabă. Ești doar piele și os.

– Am avut gripă.

– Gripă? Cine te-a îngrijit? Doar nu dragonul de proprietăreasă!

– Nu m-a îngrijit nimeni. Cred că doamna Lund nici n-a știut că sunt bolnavă.

El oftă.

– Asta explică de ce nu vrei să mă lași să te ajut. Ești ca un arici neajutorat, care abia așteaptă să înțepe.

– Presupun că da, admise ea, uitând să protesteze când bărbatul o ajută să se ridice ca să bea din paharul cu coniac. A fost atât de ascultătoare, încât se sprijini de el bând coniacul pe care îl simți imediat circulându-i prin vene.

– Mai bine?

Ea încuviuință când el puse paharul pe noptieră și începu să-i maseze ușor ceafa. Îi plăcea să-i simtă mâinile pe piele

ÎNTÂLNIRE FURTUNOASĂ

13

și pe mușchii încordați ai gâtului, care începeau să se relaxeze. Se simțea puțin amețită, dar îi zâmbi recunoscătoare pentru binele făcut. Chiar dacă era moleștită, lupta cu alte emoții mai greu de definit. La un moment dat, el se opri.

Simțind lipsa mâinilor lui experte, nu protestă când el o lăsa pe pernă.

– Ti-e foame? întrebă el cu un glas aspru, opus blândeții mâinilor. De fapt, ar fi mai corect să te întreb dacă ai mâncat ceva toată ziua.

Ea clătină din cap.

– Probabil din cauza asta ai leșinat, spuse, privind-o îngrijorat. După ce te odihnești, voi cere să tă se trimită mâncarea aici. Sper ca mâine să te simți mai bine, ca să poți călători.

– Voi fi bine, îl asigură ea.

El ridică din umeri

– Viața mea este în mod obișnuit marcată de multe probleme pe care aş prefera să nu le am. Dar m-am obișnuit, *mademoiselle*, și nu le mai consider insurmontabile.

Julia știa că ar fi trebuit să se simtă iritată de modul cum o privea, dar cumva nu mai simțea ostilitate față de el.

– Ieși undeva? îl întrebă, dorind să nu-și strice seara din cauza ei.

– Cred că voi coborî la restaurant să mănânc, dar nu părăsesc hotelul deoarece am de lucru. Voi fi în holul